

ת"פ 10089/04/23 - מדינת ישראל נגד חי ששון

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 10089-04-23 מדינת ישראל נ' ששון(עציר)

כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב	בפני
מדינת ישראל	בעניין:
	המאשימה
	נגד
חי ששון (עציר)	הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע, לאחר הודאתו, בביצוע 3 עבירות של התפרצות למקום תפילה בכוונה לבצע עבירה בניגוד לסעיף 406(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") וב-3 עבירות של גניבה בניגוד לסעיף 384 לחוק העונשין.

עובדות כתב האישום בו הורשע הנאשם:

חלק כללי:

במועד הרלוונטי לכתב האישום היה א.ש. (להלן: "**המתלונן**") בעלים של עסק למכונות שתייה אוטומטיות. בבעלות המתלונן היו שתי מכונות אוטומטיות למכירת שתייה (להלן: "**המכונות**") בבית הכנסת ברח' מיכאל 17 בחיפה (להלן: "**בית הכנסת**").

בית הכנסת הוא מבנה תלת קומתי ומצדו השמאלי חומה הממוקמת אל מול הכניסה הראשית לבית הכנסת (להלן: "**החומה**").

אישום 1:

ביום 6.3.23, בסמוך לשעה 02:30, התפרץ הנאשם לבית הכנסת באופן שקפץ מעל החומה ונכנס פנימה דרך הכניסה הראשית. הנאשם ניגש לאחת המכונות, שבר את התושבת של הכוסות, הכניס את ידו פנימה ונטל מהמכונה כסף מזומן המוערך בכ-1,200 ₪. הנאשם עזב את בית הכנסת כשהרכוש הגנוב באמתחתו.

אישום 2:

ביום 13.3.23 בסמוך לשעה 3:30, התפרץ הנאשם לבית הכנסת באופן שקפץ מעל החומה ונכנס פנימה דרך הכניסה הראשית.

הנאשם עבר בין החדרים בבית הכנסת ונטל לידיו כסף מזומן מקופות הצדקה שהיו במקום בסכום שאינו ידוע למאשימה

עמוד 1

במדויק. הנאשם עזב את בית הכנסת כשהרכוש הגנוב באמתחתו.

אישום 3:

ביום 14.3.23, בסמוך לשעה 04:00, התפרץ הנאשם לבית הכנסת באופן שקפץ מעל החומה ונכנס פנימה דרך הכניסה הראשית. הנאשם שבר את התושבת של הכוסות, הכניס את ידו פנימה ונטל מהמכונה סכום כסף שאינו ידוע במדויק למאשימה.

בהמשך, עבר הנאשם בין החדרים בבית הכנסת, פרץ מס' קופות צדקה, שמספרן אינו ידוע במדויק למאשימה, באופן ששבר את המנעולים שלהן ונטל מתוך הקופות סכום כסף מזומן שאינו ידוע במדויק למאשימה. הנאשם עזב את בית הכנסת כשהרכוש הגנוב באמתחתו.

ראיות לעונש:

המאשימה הגישה גיליון רישום פלילי של הנאשם (טע/2) הכולל שלוש הרשעות קודמות, אחת מהן בעבירות רכוש, שהתיישנה עוד בשנת 2009 אך טרם נמחקה.

ב"כ הנאשם הגיש מסמך רפואי בעניינו של הנאשם (טע/3) ממנו עולה כי הנאשם סובל ממחלת סוכרת. עוד הוגש סיכום מידע רפואי אודות הנאשם ואישורים מהמוסד לביטוח לאומי אודות נכותו.

טיעוני הצדדים לעונש:

ב"כ המאשימה טענה בטיעוניה בכתב (טע/1) כי הערכים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם הם הגנה על שלום הציבור ורכושו, תחושת בטחון הציבור והגנה על פרטיותו. עוד נטען, כי חומרת עבירות הרכוש נמדדת גם בנזקים הכלכליים הישירים והעקיפים בשל העלויות הגבוהות של ביטוח ומיגון.

המאשימה הפנתה לפסיקה שחלקה ניתנה עוד לפני שתיקון 113 נכנס לתוקפו, וביקשה לתמוך באמצעותה את מתחם העונש ההולם, אשר לדידה נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל בגין כל אחד מן האישומים, לצד ענישה נלווית.

באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, בשים לב לעברו הפלילי של הנאשם ולאנדיקציות כי העבירות בוצעו על רקע שימוש בסמים, ביקשה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל ברף הגבוה של המתחם שהוצע על ידה, מאסר על תנאי מרתיע, קנס ופיצוי.

ב"כ הנאשם טען כי יש לקבוע מתחם עונש אחד כולל לכל העבירות, מאחר והן בוצעו באותו מקום ובאותו אופן תוך פרק זמן קצר. עוד נטען, כי לא מדובר בהתפרצויות מתוככמות, תוך שימוש בכלים, אלא הנאשם דילג מעל חומה ונכנס לבית הכנסת כאשר ערך הדברים שנגנב הוא זעום.

ב"כ הנאשם הפנה ל- ת.פ. 7839-09-21 **מדינת ישראל נ' ענתבי** (22.3.22) וביקש ללמוד ממנו על מתחם העונש ההולם. במקרה זה הנאשם הורשע ב- 3 מקרים של פריצה לבתי תפילה שונים, ובאישום נוסף של הפרעה לשוטר. בית

משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם, בשים לב לעברו המכביד, עונש של 12 חודשים.

באשר לנסיבותיו של הנאשם, נטען כי יש לשקול לקולא את הודייתו המיידית בישיבת מוקד ראשונה ונטילת האחריות. עוד נטען, כי עברו הפלילי של הנאשם אינו מכביד והוא מעולם לא ריצה מאסר מאחורי סורג וברח.

ב"כ הנאשם טען כי יש להתחשב בכך שבעת ביצוע העבירות הנאשם היה דר רחוב, אשר ניהל אורח חיים הישרדותי, והעבירות בוצעו על מנת לאפשר לו להתקיים.

עוד נטען, כי יש להתחשב במצבו הרפואי המורכב של הנאשם המוכר כנכה במל"ל, כפי שעולה מהמסמכים שהוגשו (טע/3), ועל היותו מכור לסמים אשר מתקשה לעבור הליך גמילה.

לאור האמור, ביקש ב"כ הנאשם לחרוג ממתחם העונש ההולם שהוצע על ידו בשל מצבו הרפואי של הנאשם או לחילופין, לקבוע את עונשו בתחתית המתחם.

דברי הנאשם:

הנאשם הביע צער על מעשיו, מסר כי הוא נקי כיום ורוצה לפתוח דף חדש בחיים.

דין והכרעה:

הנאשם הורשע בשלושה אישומים שונים של התפרצות לבית הכנסת, יחד עם זאת, סבורני כי בהתאם למבחן "הקשר ההדוק" שנקבע בהלכת ג'אבר (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' **מדינת ישראל** (29.10.14)) יש לקבוע כי לצורך קביעת מתחם עונש הולם מדובר באירוע עברייני אחד. מדובר בשלוש עבירות זהות, שבוצעו בפרק זמן קצר באותו מקום ובאופן דומה.

אשר על כן, אני קובעת כי מדובר באירוע עברייני אחד ואקבע בגינו מתחם עונש הולם אחד.

תיקון 113 לחוק העונשין, קובע כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40ב לחוק העונשין). על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כשבתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם (סעיף 40ג לחוק העונשין).

הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו מעבירות ההתפרצות לבית הכנסת, הינם הזכות לקניינו של הפרט.

אשר לנסיבות ביצוע העבירות:

הנאשם קפץ מעל חומה ונכנס פנימה לתוך בית הכנסת דרך הכניסה הראשית. מדובר בהתפרצויות לא מתוכננות וללא שימוש בכלי פריצה, הגם שברור כי ההתפרצויות תוכננו מראש ובוצעו על ידי הנאשם באופן שיטתי פעם אחר פעם. מאידך, העבירות בוצעו בשעות הלילה, כאשר היה ברור לנאשם כי בית הכנסת ריק מבני אדם ומכאן לא קיים פוטנציאל

לעיון פיוז עם ביי בית הכנסת.

כתוצאה מביצוע העבירות נגרם נזק למכונת השתייה של המתלון ולקופות צדקה אותם שבר הנאשם. כמו כן נגרם נזק כלכלי, לא גבוה, למתלון ולבית הכנסת כתוצאה מהגניבות.

הנאשם היה המבצע היחיד של העבירות, וכפי שעלה מטיעוני ב"כ הנאשם ככל הנראה העבירות בוצעו על רקע שימוש בסמים והיותו דר רחוב בתקופה הרלוונטית לכתב האישום.

לאור כל האמור לעיל, אני קובעת כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית נמוכה.

מדיניות הענישה הנהוגה:

· ברע"פ 5139/13-מזרחי נ' **מדינת ישראל** (19.8.13) המערער הורשע בהתפרצות, ב-3 הזדמנויות שונות, לבתי כנסת שונים וגניבה מתוכם קופות צדקה, ספרי קודש, רכוש של המתפללים ועוד. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם בגין כל אחד מאירועי ההתפרצות נע בין 6 ל-16 חודשי מאסר** וגזר על הנאשם עונש כולל של 28 חודשי מאסר בפועל, בגין מכלול העבירות (הנאשם הורשע בעבירות רכוש נוספות). המדינה ערערה על קולת העונש ובית המשפט המחוזי קיבל את הערעור והעמיד את עונש המאסר על 40 חודשים, מבלי להתערב בקביעת המתחמים. בקשת רשות ערעור שהגישה לבית המשפט העליון, נדחתה.

· בע"פ (חיפה) 14386-02-13 **מדינת ישראל נ' אייזנברג** (7.4.13) המשיב הורשע בחמישה אישומים שעניינם פריצה לבתי כנסת וגניבת קופות צדקה למטרת מימון סמים. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם בגין כל אירוע נע בין 2 ל-8 חודשי מאסר** וגזר על הנאשם, בגין מכלול האירועים, 15 חודשי מאסר בפועל. המדינה ערערה על קולת עונשו של הנאשם ובית המשפט המחוזי קיבל את הערעור והעמיד את עונשו של המשיב על 24 חודשי מאסר בפועל (ניתן משקל לעברו המכביד של הנאשם).

· בעפ"ג (מרכז-לוד) 65573-06-16 **מדינת ישראל נ' אילשייב** (24.9.16) המערער הורשע בין היתר בעבירה של התפרצות לבית כנסת וגניבת כסף מקופת צדקה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם בגין ביצוע ההתפרצות לבית הכנסת והגניבה **נע בין מאסר על תנאי ל-8 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל בגין מכלול העבירות שבהן הוא הורשע (המערער הורשע בנוסף בעבירה של התפרצות לבית עסק וגניבה). המערער ערער על חומרת העונש, ברם בהמלצת בית המשפט המחוזי, חזר בו מהערעור.

· בעפ"ג (חיפה) 40239-08-15 **מדינת ישראל נ' סאהג'יאן** (11.11.15) המערער הורשע בעבירת התפרצות לדירת מגורים, וכן שני אירועים נוספים של התפרצות לבית כנסת, בהם עקר מן הקיר את המדחן שנועד להפעלת המזגן, אך לא נטל אותו. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל** ועל הנאשם הוטלו 12 חודשי מאסר בפועל בגין שלושת האירועים, ובתוך כך הופעלו בחופף זה לזה שלושה מאסרים על תנאי. המדינה הגישה ערעור על קולת העונש, אשר נדחה על ידי בית המשפט המחוזי. בית המשפט המחוזי קבע כי אמנם מדובר בענישה שברף התחתון, בשל עברו הפלילי המכביד של הנאשם, אך לא מדובר במקרה קיצוני המצריך התערבות. עוד נקבע, כי אמנם לא היה מקום להפעיל את כל המאסרים המותנים בחופף, אך גם בכך ערכאת הערעור לא התערבה.

· בת"פ (ירושלים) 39330-12-17 **מדינת ישראל נ' מאיר צדוק בן יעקב** (3.12.20) הנאשם הורשע בעבירה

של כניסה למקום תפילה וגניבה ממגירות בית הכנסת סכום של כ- 220 ₪. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 7 ל-20 חודשי מאסר בפועל**, אך מצא לסטות מהמתחם משיקולי שיקום והטיל על הנאשם צו של"צ.

בת"פ 7829-09-21 **מדינת ישראל נ' ענתבי** (22.3.22) הנאשם הורשע על פי הודאתו ב-3 עבירות של התפרצות למקום תפילה, ב-3 עבירות של גניבה, בעבירה של היזק בזדון. מעובדות האישום הראשון והשני עולה כי הנאשם טיפס על גדר שמקיפה את בית הכנסת וכוללת שער נעול ונכנס לרחבת בית הכנסת. הנאשם התפרץ לבית הכנסת, בכך שפתח חלון הזזה בחזית המבנה ונכנס לבית הכנסת. הנאשם פרץ ארונית שהייתה מקובעת לקיר, תוך שהוא מסב נזק למסגרת העץ שלה, נטל לידיו סכום כסף מקופת צדקה שהייתה בארונית, נטל קופת צדקה נוספת, ויצא מבית הכנסת כשהכסף והקופה באמתחתו. בהתאם לאישום השלישי התפרץ הנאשם לכנסייה בכך שבעט בכוח בדלת כניסה צדדית שהייתה נעולה בו סגירה, פרץ 3 קופות צדקה בכך ששבר את מנעוליהן או את מכסה העץ שלהן, נטל מתוכן סכום כסף ועזב את הכנסייה כשהכסף באמתחתו. בנוסף, הורשע הנאשם גם בעבירה של הפרעה לשוטט בשעת מילוי תפקידו ועבירה של החזקת נכס חשוד באישום אחר. נקבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים**. על הנאשם הושת עונש כולל של 12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

בת"פ (רמלה) 22691-08-16 **משטרת ישראל נ' אדמונד כהן** (17.7.17), הנאשם התפרץ בשעות מאוחרות לבית כנסת, עקר את סורגי החלון והוציא את שלביו בדרך שאינה ידועה, שבר את התריסים ונכנס לתוך הבניין. הנאשם ניסה לגנוב רכוש השייך לאחד המתפללים, בכך שנטל ונשא תיק שהכיל 30 ₪ שחלקם נטל מקופת הצדקה. הנאשם נתפס בבית הכנסת בשעה 04:30, כשהוא ישן והרכוש ברשותו. נקבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 4 ל-10 חודשי מאסר**.

לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים המעוגנים בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, כפי שפירטתי לעיל, ובשים לב לכך שמדובר בשלוש התפרצויות לבית הכנסת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע **בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית**.

סטייה ממתחם העונש ההולם:

לא מצאתי כי מצבו רפואי של הנאשם, מהווה אותו מקרה חריג המצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם, ואתן את דעתי למצבו הבריאותי בקביעת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם אותו קבעתי לעיל.

באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

לקולא שקלתי את העובדה כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, במסגרת הליך מוקד. יש בהודאתו המיידית של הנאשם נטילת אחריות על מעשיו והבעת חרטה כמו גם חיסכון בזמן שיפוטי יקר.

עוד נתתי דעתי למצבו הרפואי של הנאשם כעולה מהמסמכים שהוגשו (טע/3) ואת היותו מוכר כנכה במוסד לביטוח לאומי.

לחומרא, שקלתי את העובדה כי לחובתו של הנאשם 3 הרשעות קודמות. יחד עם זאת, ההרשעה הרלוונטית בעבירת רכוש היא הרשעה ישנה שהתיישנה זה מכבר, הגם שטרם נמחקה.

עוד נתתי את דעתי לגילו של הנאשם, שהוא בן 30 וכי עד כה לא ריצה מאסרים בפועל.

לאחר ששקלתי את מכלול הנתונים המפורטים לעיל אני גוזרת על הנאשם עונשים, כדלקמן:

- א. 8 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו 29.3.23.
- ב. מאסר על תנאי בן 5 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת רכוש, ויורשע בגינה.
- ג. הנאשם ישלם פיצוי למתלון בסך 2,000 ₪ וכן 1,000 ₪ לבית הכנסת וזאת עד ליום 1.1.24. המאשימה תעביר את פרטי המתלון ופרטי בית הכנסת למזכירות בית המשפט.

בשים לב לפיצוי שהושת על הנאשם ואורך תקופת המאסר לא מצאתי להטיל עליו עונש של קנס.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, ד' סיוון תשפ"ג, 24 מאי 2023, במעמד הצדדים.